

единъ търговецъ когато е подписанъ нѣкой записъ па и да не е забѣлежено явно въ него, онова което ся от-нося до търговскытѣ работы, ще ся счита че този записъ е направенъ за търговиятъ му, и тай давията която ся появи по причинѣ на този записъ, ще ся глѣда въ търговското сѫдилище.

Членъ 36). Работытѣ които ще разглѣждатъ и рѣ-шиятъ търговскытѣ сѫдилища, за да неможатъ да ся от-нескатъ до истинафа, сир. да ся не прибѣгнова до исти-нафското отдѣленіе противъ рѣшеніето което ся е дало за давиятъ сѧ: първо, давия която не надминува петь хы-ляди гроша; второ: ако и да надминува даже петь хы-ляди гроша, нѣ когато има записъ своеvolно даденъ отъ двѣтѣ страни, че ще да склонятъ на окончательното рѣ-шеніе на сѫдилището, безъ да искатъ да става истинафъ; трето, когато срѣщу давията на тажжителътъ, или за смѣткѫ на зиманіето му, ся появи една давия отъ тажжи-миятъ, за по долу отъ петь хыляди гроша, па като ся съ-едини съ қоличеството на тажжителътъ, макаръ и да над-минува петь-тѣхъ хыляди гроша (и всички други подобни давии) нема да иматъ право за истинафъ. Обаче ако отъ появениетѣ по между имъ единъ противъ други давин, едната да бѫде за повече отъ петь хыляди гроша, тогава ще ся разглѣда и разспоряди въ търговското сѫ-дилище тай, щото да можатъ и двѣтѣ страни да ся от-нескатъ на истинафа.

Членъ 37). Когато една давия ся възложи на търгов-говското сѫдилище, която спорядъ работата си не е отъ ос-новитѣ му, тѣзи давия и да е захваната да ся разглѣжд-да или да не е захваната, даваджиятъ и противника му, ще можатъ да си вдигнатъ давиитѣ отъ търговското сѫди-лище, съврѣмянно ти и да нещѫтъ даже (да си ги вдиг-натъ), търговскытѣ сѫдилища като обявятъ че раз-